

Barbara Stępnia-Wilk, Jeszcze si

Sobie nie przeznaczeni
wiemy - bośmy rozumni...
Mówisz, że w innej przestrzeni
może w tej czy w innej unii
może za granicą jakąś
albo na jakiejś rubieży
Najgorzej to tak źle zacząć
a potem żyć jakby nie żyć
Jeszcze się ciebie doczekam
nie mów najlepiej nic więcej
nie mów, że lgnie do człowieka
człowiek i że to jest szczęście
lub że spotkamy się w niebie
bo chociaż trudno z tym żyć
w niebie u siebie są tylko chmury
więcej nikt i nic
Sobie nie przeznaczeni
wciąż się rozsądnie mijamy
choć tyle mórz dryfujemy
wokół tej samej przystani
Jeszcze się ciebie na jakiejś
wyspie gdy nie chce kontynent
punkt mi wystarczy na mapie
Jeszcze się - choćby na chwilę
Jeszcze się ciebie doczekam
nie mów najlepiej nic więcej
nie mów, że lgnie do człowieka
człowiek i że to jest szczęście
lub że spotkamy się w niebie
bo chociaż trudno z tym żyć
w niebie u siebie są tylko chmury
więcej nikt i nic